

[Ømann.]

og som Industrirådet har peget på, har været byggeerhvervet. Men det er jo uden for denne lovgivning, så det kan da ikke bruges som argument. Hvilket hold har man på en lønglidning, der foregår inden for en lun entreprise? Intet. Det er et af de helt store huller i denne lovgivning, og derfor vil jeg spørge: er det forsvarligt at tage munden så fuld af tale om manglende omsorg for velfærd for land og rige, hvis man ikke stemmer for dette lovforslag?

Pengevæsenet er også aldeles udenfor. Jeg har ikke hørt noget om, at banktilsynet tænker på at gøre foranstaltninger i anledning af stigende marginalrente. Der er også de store og stigende priser på fast ejendom. Jeg indrømmer, at det er områder, som falder uden for denne lov og delvis uden for handelsministerens område. Men så falder disse bebrejdelser tilbage på regeringen som helhed. Det er muligt, man ikke kan lave prislove for ejendomsområdet, men når man nu taler om den almindelige økonomi, må man da være klar over, at her er et faremoment, og her kunne man i hvert fald gøre indgreb i form af at inddrage de arbejdsfri indtægter.

Hertil kommer tjenesteydelserne, som gives fri. Handelsministeren siger, at de ikke gives fri, og mener, at der vil ske indgreb, men ved heldigvis ikke, om der kan ske indgreb. Endelig er der det helt almindelige, at denne lov ikke tvinger til prisnedsættelser dér, hvor der er grundlag for det. Det er den mekanisme, der skulle indbygges i loven, hvis man skulle sigte henimod et stabilt prisniveau, således at man kunne tillade sig, at priserne på andre områder, som nødvendigt er, kan stige.

Når det derfor siges, at det er svært at få overensstemmelse mellem de gode generelle målsætninger og de konkrete ubehagelige foranstaltninger, må jeg sige, at så gælder det virkelig ikke bare de regeringsparti-medlemmer, der falder af i svinget, men så sandelig også regeringen selv.

Anders Andersen: Et ord i anledning af de bemærkninger, som hr. Niels Helveg Petersen kom med. Hr. Niels Helveg Petersen forundrer sig over, at der ikke er stillet ændringsforslag med hensyn til de mindre

erhvervsdrivende. Nu er det ikke min opgave at udarbejde ændringsforslag. Jeg må sige, at jeg undrer mig i og for sig over, at hr. Niels Helveg Petersen kan komme med en sådan udtalelse, for han må vel vide, at jeg under forhandlingerne i udvalget gang på gang har bedt om, at man tog dette spørgsmål op. Det er ikke blevet taget op.

Jeg håber, man vil bede embedsmændene om at komme med bemærkninger, som kan bruges enten i tillægsbetænkningen eller som regulære ændringsforslag. Det er det, jeg har bedt om, og det er det, jeg henstiller at man gør under det udvalgsarbejde, der nu skal foregå.

(Kort bemærkning).

Lis Groes: Det skal blive en meget kort bemærkning. Jeg vil lige spørge hr. Niels Helveg Petersen, der fandt, at der egentlig ikke skete nogen ændring ved ophævelsen af § 24: hvorfor takker Industrirådet så for, at regeringen vil ophæve den?

Den anden ting var det med landbruget og priserne. Det undrer os, at denne regering, som har interesseret sig så vanvittig meget for, at man ikke indregner for meget af lønningerne i priserne, kommer med et notat, der siger, at landbruget fortsat skal indregne, som om 66 pct. af deres arbejdskraft var fremmed arbejdskraft. Sandheden er, at det er 19 pct. Alligevel skal der fortsat indregnes efter de 66 pct., hvor der overhovedet ikke er betalt arbejdsløn. Det er sådan noget, der undrer os.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen: Først til fru Lis Groes: det kunne jo være, at Industrirådets tak gik på, at man fik afskaffet en ordning, der var lidt besværlig. Mere indviklet behøver det ikke at være.

Så vil jeg sige til hr. Anders Andersen, at jeg da med meget stor opmærksomhed vil lytte til de forslag til formuleringer og de tanker herom, som hr. Anders Andersen vil komme med i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

§§ 1-3

vedtoges uden afstemning.